

ภาควิชาวิศวกรรม

ภาคผนวก 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกติธร เป็นเพ็ญ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาไทย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ม.ก. ปาณกิจย์ ภาณุมาศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาไทย
3. อาจารย์เพ็ญนภา รัตนสิงห์	อาจารย์ 3 ระดับ 8
โรงเรียนพรหมานุสรณ์
จังหวัดเพชรบุรี
4. อาจารย์สุเมธชา เขียมโพธิ์	อาจารย์ 3 ระดับ 8
โรงเรียนพรหมานุสรณ์
จังหวัดเพชรบุรี
5. อาจารย์วราภรณ์ รัตนกาญจน์	อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ
จังหวัดปทุมธานี

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์
กิจกรรม และการวัดผลประเมินผลของแผนการสอน

6. อาจารย์ถิศจิตาวรรณ ศรีตั้งษ์	ศึกษานิเทศก์ ระดับ 8
7. อาจารย์เชาว์ ชันทรจิต	อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนอนุบาลปทุมธานี
8. อาจารย์วิระ นิลวิเชียร	ผู้อำนวยการระดับ 8
โรงเรียนบ้านยาปี
9. อาจารย์ธำรงค์ บัวแก้ว	อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนบ้านตะขบวงษ์

ภาคผนวก 2

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามของสิ่งที่ต้องการวัด (ความเข้าใจในการอ่าน) (พวงรัตน์ ทีวีรัตน์, 2540 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ นิยามของสิ่งที่ต้องการวัด (ความเข้าใจในการอ่าน)
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนพิจารณา
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ดัชนีความสอดคล้องที่ผู้วิจัยใช้เป็นดัชนีบ่งบอกว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงกับ
นิยามของสิ่งที่ต้องการวัด (ความเข้าใจในการอ่าน) ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.8

น้อยกว่า 0.8

ความหมาย
เป็นข้อสอบที่มี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
เป็นข้อสอบที่ตัดทิ้ง

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับนิยามของสิ่งที่ต้องการวัด
(ความเข้าใจในการอ่าน)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					IOC
	1	2	3	4	5	
1	1	1	1	1	1	1
2	1	1	1	1	0	0.8
3	1	1	1	0	1	0.8
4	1	1	1	1	1	1
5	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	1	1
7	1	1	1	1	1	1
8	1	1	1	1	1	1
9	1	-1	0	0	1	0.2
10	1	1	1	1	1	1
11	1	0	1	1	1	0.8
12	1	1	1	1	1	1
13	1	1	1	1	1	1
14	1	0	1	1	1	0.8
15	1	1	1	1	1	1
16	1	1	1	1	1	1
17	1	1	1	1	1	1
18	1	-1	1	1	1	0.6
19	1	1	-1	1	1	0.6
20	1	0	-1	1	1	0.4
21	1	1	1	1	1	1
22	1	0	0	-1	1	0.2
23	1	1	1	-1	1	0.6
24	1	0	1	1	1	0.8
25	1	1	1	1	1	1

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					IOC
	1	2	3	4	5	
26	1	1	1	0	0	0.6
27	1	1	1	1	1	1
28	1	0	1	1	1	0.8
29	1	0	1	1	1	0.8
30	1	1	1	1	1	1
31	1	1	1	1	1	1
32	1	1	1	1	1	1
33	1	1	1	1	1	1
34	1	1	1	1	1	1
35	1	1	1	1	1	1
36	1	1	1	1	1	1
37	1	1	1	1	1	1
38	1	1	1	1	1	1
39	1	1	1	1	1	1
40	1	1	1	1	1	1
41	1	1	1	1	1	1
42	1	1	1	1	1	1
43	1	1	1	1	1	1
44	1	-1	1	1	1	0.6
45	1	0	1	0	1	0.6
46	1	1	1	1	1	1
47	1	1	1	-1	1	0.6
48	1	1	1	1	1	1
49	1	1	1	1	1	1
50	1	1	1	1	1	1

2. หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยวิธีคำนวณ จากสูตร (Wiersma and Jurs, 1990 : 146)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้น

$$D = P_H - P_L$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	P_H	แทน	สัดส่วนของคนตอบถูกในกลุ่มสูง
	P_L	แทน	สัดส่วนของคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ

ตาราง 13 แสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ข้อที่	H	L	P	D	ผล
1	22	15	0.74	0.28	ใช้ได้
2	21	14	0.7	0.28	ใช้ได้
3	22	18	0.8	0.16	ใช้ไม่ได้
4	12	5	0.34	0.28	ใช้ได้
5	17	12	0.58	0.2	ใช้ได้
6	25	15	0.8	0.4	ใช้ได้
7	22	16	0.76	0.24	ใช้ได้
8	24	16	0.8	0.32	ใช้ได้
9	24	17	0.82	0.28	ใช้ไม่ได้
10	25	16	0.82	0.36	ใช้ไม่ได้
11	25	10	0.7	0.6	ใช้ได้
12	24	17	0.82	0.28	ใช้ไม่ได้
13	16	10	0.52	0.24	ใช้ได้
14	18	16	0.68	0.08	ใช้ไม่ได้
15	24	8	0.64	0.71	ใช้ได้
16	23	11	0.68	0.48	ใช้ได้
17	24	10	0.68	0.56	ใช้ได้
18	19	8	0.54	0.44	ใช้ได้
19	22	8	0.6	0.56	ใช้ได้
20	9	7	0.32	0.08	ใช้ไม่ได้
21	12	6	0.36	0.24	ใช้ได้
22	21	8	0.58	0.52	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	H	L	P	D	ณ
23	20	14	0.68	0.24	ใช้ได้
24	12	7	0.38	0.2	ใช้ได้
25	14	9	0.46	0.2	ใช้ได้
26	22	8	0.6	0.56	ใช้ได้
27	23	8	0.62	0.6	ใช้ได้
28	24	13	0.74	0.44	ใช้ได้
29	10	9	0.38	0.04	ใช้ไม่ได้
30	20	1	0.42	0.76	ใช้ได้
31	14	9	0.46	0.2	ใช้ได้
32	19	11	0.6	0.32	ใช้ได้
33	22	13	0.7	0.36	ใช้ได้
34	21	11	0.64	0.4	ใช้ได้
35	14	7	0.42	0.28	ใช้ได้
36	21	6	0.54	0.6	ใช้ได้
37	20	7	0.54	0.52	ใช้ได้
38	22	7	0.58	0.6	ใช้ได้
39	16	3	0.38	0.52	ใช้ได้
40	18	9	0.54	0.36	ใช้ได้

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน คัมภีร์
ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โคชใช้สูตร KR-20 (ถ้วน สายยศและ
อังกฤษ สายยศ, 2536:168)

$$r_c = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_1^2} \right\}$$

เมื่อ	r_c	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1-p$
	s_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมีค่าเท่ากับ .79

ภาคผนวก 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน (ตัวอย่าง)
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มี 30 ข้อ จำนวน 12 หน้า ขอให้นักเรียนพิจารณาอ่านและตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จาก ก ข ค หรือ ง ที่ให้ไว้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบข้อใดให้ทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ
3. ข้อสอบฉบับนี้มีข้อความสั้นๆ ให้พิจารณาอ่านดูก่อนแล้วให้จับใจความสำคัญของเรื่องเป็นตอนๆ ไป ขอให้พยายามพิจารณาความหมายและใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านให้ดีแล้วตอบคำถามโดยยึดเนื้อความที่ย่านเป็นหลัก
4. หลังจากที่ทำแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบส่งคืนกรรมการคุมสอบด้วย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-2

โรงเรียนแห่งหนึ่งได้จัดให้มีการประกวดความสะอาดของห้องเรียนทุกวันซึ่งชั้น ป.6/1 ชนะการประกวดอยู่เสมอ เพราะนักเรียนทุกคนในชั้นต่างก็ช่วยกันรักษาความสะอาด จนได้รับคำชมเชยจากครูทุกคนในโรงเรียน วันหนึ่งชัยยุทธซึ่งเป็นหัวหน้าห้องได้พูดกับเพื่อนๆว่า “การที่ห้อง ป.6/1 ชนะการประกวดอยู่เสมอเพราะมีหัวหน้าที่ดี ถ้าไม่มีหัวหน้าห้องแบบนี้ก็ไม่มีทางชนะไปได้” เพื่อนๆต่างก็ไม่พอใจชัยยุทธ ตุรกีจึงได้พูดขึ้นว่า “ถ้าเพื่อนๆในห้องไม่ช่วยกันทำ ห้องนี้ก็ไม่มีความสะอาดไปได้” ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา นักเรียนในห้องต่างๆก็ไม่ช่วยกันรักษาความสะอาด ปล่อยให้ห้องเรียนสกปรก มีเศษกระดาษเกลื่อน และไม่เคยชนะการประกวดอีกเลย ตุรกีจึงได้ถามชัยยุทธว่า “หัวหน้าคนเดียวสามารถทำให้ห้องสะอาดได้ไหม” ชัยยุทธเสียใจมากกล่าวขอโทษเพื่อนทุกคนในห้องและพูดว่า “การที่จะทำงานสิ่งใดให้สำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคน ไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง” ต่อมาชั้น ป.6/1 ก็ชนะการประกวดเช่นเคย

1. “การที่จะทำงานสิ่งใดให้สำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคน ไม่ใช่คนใดคนหนึ่ง”

ข้อความนี้เปรียบได้กับข้อใด

- ก. ร่วมทุกข์ร่วมสุข
- ข. สามัคคีทหาชีวิตให้อู่รอด
- ค. สิ่งที่สำคัญในการทำงานร่วมกับือความเสียสละ
- ง. สามัคคีคือพลัง

2. เรื่องนี้ต้องการเน้นถึงอะไร

- ก. ความมีน้ำใจ
- ข. ความยุติธรรม
- ค. ความสามัคคี
- ง. ความซื่อสัตย์สุจริต

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 3-4

ข้างเขื่อนหนึ่งคืนคนมาเห็นกองขยะที่วังเขือง เห็นหลีกมาต่างๆ หนองตัวหนึ่งซึ่งอยู่ที่กองขยะ เห็นข้างเขื่อนหลีกไปก็คิดว่าข้างถั่วตน จึงทำท่าสงครมกับข้าง ข้างได้ฟังคำก็จึงหันกลับไปพูดว่า “เจ้าสัตว์ตัวเล็ก เราจะไม่สู้กับเจ้าด้วยการใช้เท้า งาม งาม เจ้าเป็นสัตว์เหินก็จงจำตัวของเหิน” ว่าแล้วก็ถ่ายบูลก้อนใหญ่ลงไปกับหนอง หนองก็ตาย

3. นิทานเรื่องนี้ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร

- ก. ความฉลาด
- ข. การเอาชนะ
- ค. ลายพระอาทิตย์
- ง. การต่อสู้ที่ประหลาด

4. นิทานเรื่องนี้สอนเราในเรื่องใด

- ก. ให้อวดตน
- ข. ให้อ่อนตน
- ค. ให้อี้อวด
- ง. ให้อวดหาญ

แผนการสอบการย่อเรื่องควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง

แผนการสอบที่ 1

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อๆ ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ กระรอกเจาะมะพร้าว , กลองเป็นเหตุ , โกงเจ้าปัญญา ,

คนใจดี คนใจร้าย , คนในฝัก

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แก่ นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อศึกษาเรื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายตามใบความรู้ที่ได้แจกให้แก่ นักเรียน
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธี

การย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทานที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องกระรอกเจาะมะพร้าว กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับนิทานเรื่องกลองเป็นเหตุ กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่อง โกงเจ้าปัญญา กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับนิทานเรื่อง

คนใจดี คนใจร้าย และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องคนในฝัก

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรียบเรียงเรื่องให้เป็นสำนวนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อ

11. ผู้สอนให้การเสริมแรงแก่นักเรียนแต่ละกลุ่มทันทีหลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสิ้นสุดการนำเสนอเรื่องย่อแล้ว

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง

2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แผนการสอนการย่อเรื่องควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง
แผนการสอนที่ 2

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อๆ ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ชายสิริษะด้าน ,ปลาตุกรบยักร์ ,พระราชาโปรคเรื่อง โททก ,

แมลงอัปถักษณ์ ,ยาษะตา

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อศึกษานเรื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายความในความรู้ที่ได้แจกให้นักเรียน
6. ผู้สอนเปิด โอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ

ย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทานที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องชายสิริษะด้าน กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับนิทานเรื่องปลาตุกรบยักร์ กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่องพระราชาโปรคเรื่อง โททก กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับ

นิทานเรื่องแมลงอัปส์ถักยณ์ และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องชายกะต๋า

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรียบเรียงเรื่องให้เป็นส่วนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อ

11. ผู้สอนให้การเสริมแรงแก่นักเรียนแต่ละกลุ่มทันทีหลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสิ้นสุดการนำเสนอเรื่องย่อแล้ว

ชื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง
2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แผนการสอนการย่อเรื่องควบคู่กับการเสริมแรงแบบเว้นระยะ
แผนการสอนที่ 1

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อๆ ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ กระรอกเจาะมะพร้าว, กตองเป็นเหตุ , โกงเข้าปัญญา ,

คนใจดี คนใจร้าย , คนในฝัก

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แก่ นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อศึกษารื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายความใบความรู้ที่ได้แจกให้นักเรียน
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ

ย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทานที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องกระรอกเจาะมะพร้าว กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับนิทานเรื่องกตองเป็นเหตุ กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่อง โกงเข้าปัญญา กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับนิทานเรื่อง

คนใจดี คนใจร้าย และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องกมในฝึก

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรียบเรียงเรื่องให้เป็นสำนวนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อ

11. ผู้สอนให้การเสริมแรงแก่นักเรียนแต่ละกลุ่มทันทีหลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสิ้นสุดการนำเสนอเรื่องย่อแล้ว

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง
2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แผนการสอนการย่อเรื่องควบคู่กับการเตรียมวางแผนวันระยะ
แผนการสอนที่ 2

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อๆ
ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ชายศิระษะล้าน , ปลาสุกรบอักษ , พระราชาโปรด

เรื่อง โทหก , แมลงอัปถักษณ์ , ชายกะคา

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แก่ นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน เพื่อศึกษาเรื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายความในความรู้ที่ได้แจกให้แก่ นักเรียน
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ

ย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทาน

ที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องชายศิระษะล้าน กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับนิทาน
เรื่องปลาสุกรบอักษ กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่องพระราชาโปรดเรื่องโทหก กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับ

นิทานเรื่องแมงอับปลั๊กซ์ และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องชายกะตาคา

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเขียนเรื่องเรื่องให้เป็นส่วนวนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อโดยไม่ให้การเสริมแรง

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง
2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แผนการสอนการย่อเรื่องโดยไม่ให้การเสริมแรง
แผนการสอนที่ 1

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพื่อย่อๆ
ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ กระรอกเจาะมะพร้าว , กลองเป็นเหตุ , ไก่เข้าปญญา ,

คนใจดี คนใจร้าย , ตมในฝัก

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แก่ นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน เพื่อศึกษาเรื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายความใบความรู้ที่ได้แจกให้แก่ นักเรียน
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ

ย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทาน
ที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องกระรอกเจาะมะพร้าว กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับ
นิทานเรื่องกลองเป็นเหตุ กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่องไก่เข้าปญญา กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับนิทานเรื่อง

คนใจดี คนใจร้าย และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องคนในฝัก

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรียบเรียงเรื่องให้เป็นสำนวนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อโดยไม่ให้การเสริมแรง

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง

2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แผนการสอนการย่อเรื่องโดยไม่ให้การเสรินทร์ง
แผนการสอนที่ 2

แผนการสอนวิชา ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 คาบ

เรื่อง การอ่านเพื่อย่อเรื่อง

สาระสำคัญ

การย่อเรื่อง คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อๆ ให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์และรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการและวิธีการย่อเรื่องได้
2. นักเรียนสามารถย่อเรื่องจากนิทานได้

เนื้อหา

1. ความหมายของการย่อเรื่อง
2. รูปแบบการเขียนย่อเรื่อง
3. ขั้นตอนการย่อเรื่อง
4. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
5. การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
6. นิทานจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ชายศิระษะด้าน , ปลาตุกรบยัคน , พระราชาโปรก

เรื่องโกหก , แมลงขี้ปลั๊กมัน , ชายกะคา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการอ่านให้แก่ นักเรียนทราบ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน เพื่อศึกษาเรื่องการย่อเรื่อง
3. ผู้สอนแจกใบความรู้การอ่านเพื่อย่อเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้จนกว่าจะเข้าใจ ประมาณ 5 นาที
5. ผู้สอนอธิบายตามใบความรู้ที่ได้แจกให้นักเรียน
6. ผู้สอนเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ซักถามและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับหลักการและวิธีการ

ย่อเรื่อง

7. แจกนิทานประกอบใบงานให้แก่ นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้นิทาน ที่มีเนื้อเรื่องไม่ซ้ำกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 ได้รับนิทานเรื่องชายศิระษะด้าน กลุ่มย่อยที่ 2 ได้รับนิทานเรื่องปลาตุกรบยัคน กลุ่มย่อยที่ 3 ได้รับนิทานเรื่องพระราชาโปรกเรื่องโกหก กลุ่มย่อยที่ 4 ได้รับ

นิทานเรื่องแมลงอัปลักกณ์ และกลุ่มย่อยที่ 5 ได้รับนิทานเรื่องชายกะตา

8. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านนิทานประกอบใบงานประมาณ 10 นาที แล้วเก็บนิทานประกอบใบงานคืน

9. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปเรียบเรียงเรื่องให้เป็นสำนวนภาษาของตนเองตามรูปแบบของการย่อเรื่อง พร้อมทั้งหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนลงในใบงานเพื่อนำเสนอ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องย่อ โดยไม่ให้เกิดการเสริมแรง

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. นิทาน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับหลักการและวิธีการย่อเรื่อง

2. ประเมินความถูกต้องของเรื่องที่นักเรียนย่อ
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แบบประเมินการเรียนรู้เพื่อย่อเรื่อง

กลุ่มที่	สิ่งที่ประเมิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	1. เนื้อหาสาระ					
	2. ข้อคิดที่ได้					
	3. ความตั้งใจในการทำงาน					
	4. ความถูกต้องของรูปแบบ					
2	1. เนื้อหาสาระ					
	2. ข้อคิดที่ได้					
	3. ความตั้งใจในการทำงาน					
	4. ความถูกต้องของรูปแบบ					
3	1. เนื้อหาสาระ					
	2. ข้อคิดที่ได้					
	3. ความตั้งใจในการทำงาน					
	4. ความถูกต้องของรูปแบบ					
4	1. เนื้อหาสาระ					
	2. ข้อคิดที่ได้					
	3. ความตั้งใจในการทำงาน					
	4. ความถูกต้องของรูปแบบ					
5	1. เนื้อหาสาระ					
	2. ข้อคิดที่ได้					
	3. ความตั้งใจในการทำงาน					
	4. ความถูกต้องของรูปแบบ					

ใบความรู้

เรื่องการย่อเรื่อง

การย่อเรื่องเป็นการเก็บใจความสำคัญของเรื่องที่ได้อ่านโดยนำเสนอตามรูปแบบของการเขียนย่อเรื่อง ผู้ที่จะย่อเรื่องได้ดี จำเป็นจะต้องรู้ขั้นตอนของการย่อเรื่อง รวมทั้งข้อเสนอนแนะวิธีการย่อเรื่อง และการฝึกบ่อยๆจะช่วยให้เกิดความชำนาญ

ความหมายของการย่อเรื่อง

การย่อเรื่อง เป็นการเขียนเรื่องย่อจากการอ่าน เพื่อเก็บใจความสำคัญของเรื่องให้ครบถ้วนแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยถ้อยคำจำนวนของผู้เขียน ย่อเรื่องตามรูปแบบของการเขียนย่อเรื่อง

ชื่อเรื่อง..... ของ
(ผู้แต่ง).....
จากหนังสือ..... ความว่า
(เนื้อเรื่อง).....
.....
.....

ขั้นตอนการเขียนย่อเรื่อง

1. อ่านเรื่องประมาณ 1-2 เที่ยว เพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่องว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใครทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร หากยังจับประเด็นไม่ได้ควรอ่านซ้ำ
2. นำประเด็นสำคัญมาเขียนต่อกันแบบเล่าเรื่อง โดยพยายามย่อให้ได้สัดส่วน 1 ใน 3 ของเรื่อง
3. ปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำจำนวนให้ถูกต้อง กระชับ รัดกุม
4. เขียนขึ้นต้นตามรูปแบบของย่อเรื่อง และเขียนเนื้อเรื่องย่อตามลำดับ

การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าหรือหลายย่อหน้าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ

ใจความสำคัญ ได้แก่ ข้อความที่ทำหน้าที่ครอบคลุมใจความของข้อความอื่นๆ ในคอนนั้นๆ ไว้หมด ข้อความที่เหลือนั้นเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น

ใจความสำคัญส่วนมากมักปรากฏอยู่ตอนต้นข้อความ ส่วนที่เหลือเป็นใจความแฝงหรือรายละเอียด เป็นที่น่าสังเกตว่าในหนึ่งข้อความหรือย่อหน้าหนึ่งๆ จะมีใจความสำคัญเพียงประการเดียว

การพิจารณาใจความสำคัญ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อนว่าใจความสำคัญอยู่ตรงไหน ความเข้าใจจะช่วยบอกเองว่าใจความสำคัญนั้นจะเป็นข้อความตอนที่ทำให้เรื่องต่างๆ ดำเนินไปได้ ถ้าหากใจความสำคัญแล้วเรื่องอื่นๆ ก็จะไม่ตามมา มีข้อสังเกตว่า ใจความสำคัญนอกจากปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้าแล้วอาจสังเกตได้อีกว่าบางครั้งอยู่ตอนต้น (ซึ่งมีส่วนมาก) บางทีอยู่ตอนท้าย บางครั้งอยู่ตอนกลาง นอกนั้นเป็นความสำคัญรองและรายละเอียด

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งจำเป็น และด้านนักเรียนปฏิบัติได้ จะก่อให้เกิดคุณค่าแก่ตัวเองอย่างมาก ในการที่จะนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สิ่งสำคัญ คือ การรู้จักจับความคิดของเรื่องนั้นๆ หมายถึง ให้อ่านผู้เขียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ขั้นตอนของวิธีการหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ควรปฏิบัติดังนี้

1. อ่านให้ตลอด ฟังความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านให้แจ่มแจ้ง โดยการอ่านแบบจับใจความสำคัญนั่นเอง
2. สรุปประเด็นสำคัญให้ได้ว่า เรื่องที่อ่านนั้นๆ ต้องการจะชี้หรือแสดงให้เห็นเกี่ยวกับอะไร จับความคิดหลักของเรื่องให้ได้
3. พิจารณาจากความคิดหลักนั้นๆ ผู้เขียนมีพื้นฐานของความเชื่อ หรือเหตุผลมาจากอะไร
4. ตีความคิดอย่างไรจากเรื่องที่ได้อ่าน เห็นด้วยหรือขัดแย้ง เพราะอะไรควรบอกเหตุผลของตัวเองได้
5. วิเคราะห์ความคิดจากเรื่องที่อ่าน พิจารณาว่า ผู้เขียนคิดอย่างไรแล้วเราคิดอย่างไรแล้วจะสามารถสรุปข้อคิดได้

นิทานประกอบในงาน

กระบือสวรรค์

นานมาแล้ว ในสมัยที่พระเจ้าเริ่มสร้างโลกขึ้นมาใหม่ๆ สัตว์ต่างๆ ในโลกมนุษย์ยังไม่ มี แม่ แมคควาย ก็มีอยู่บนสวรรค์เท่านั้น

ในสมัยก่อนนี้ พระเจ้าบนสวรรค์ติดต่อกับมนุษย์อยู่เสมอ เมื่อต้องการให้มนุษย์ทำอะไร ก็สั่งให้กระบือหรือควาย ลงมาบอกชี้แจงให้ทราบทุกครั้ง

วันหนึ่ง พระผู้เป็นเจ้าพิจารณาเห็นว่า โลกเพิ่งจะสร้างเสร็จใหม่ๆ พืชพันธุ์ธัญญาหารก็ยังไม่อุดมสมบูรณ์เท่าไรนัก ทรงเกรงไปว่ามนุษย์จะได้รับความลำบากในเรื่องทำมาหากินจึงได้วางแผนการทรงอภิบาลของมนุษย์ขึ้น แล้วควรถือกระบือให้เข้ามาหา

“ข้ามีธุระ ให้เจ้าลงไปพบกับพวกมนุษย์สักหน่อย”

“เรื่องอะไรพระเจ้าข้า” กระบือทูลถาม

“ก็เรื่องเกี่ยวกับการทรงอภิบาลของพวกนั้น เรายังใหม่ต่อการดำรงชีวิต ข้าวชากและนํ้าทาง ที่ถูกที่ควรให้เขาปฏิบัติ เพราะถ้าดำเนินชีวิตผิดพลาดเสียตั้งแต่ต้นแล้ว ก็จะทำให้ลำบากตลอดไป ถึง รุ่งลูก รุ่งหลาน”

“นํ้าว่าพระองค์มีพระมหากรุณาธิคุณต่อพวกมนุษย์อย่างมากมายทีเดียว ทรงเป็นห่วงแม่แมค ความเป็นอยู่ของพวกเขา”

“ก็ข้าสร้างเขาขึ้นมา ข้าก็ต้องดูแลให้เขามีความสุข วันนี้ข้ามีเป็นห่วง จึงอยากให้เจ้าลงไป บอกเรื่องสำคัญแก่พวกมนุษย์”

“เรื่องอะไรพระเจ้าข้า” กระบือทูลถาม

“ก็เรื่องกินนะสิ เรื่องกินนี่แหละ จะเป็นเรื่องสำคัญ เรื่องใหญ่ของมนุษย์ต่อไป ข้าไม่ต้องการ ให้มนุษย์ต้องลำบาก จึงอยากจะแนะนำเขาไว้เสียแต่ต้น”

“ข้าพระพุทธเจ้าพร้อมที่จะจะไปยัง โลกมนุษย์ แล้วพระเจ้าข้า โปรดรับสั่งสิ่งที่พระองค์ ประสงค์เถิดพระเจ้าข้า” กระบือรับอาสา

“คืออย่างนี้ เจ้าจงลงไปบอกพวกมนุษย์ว่า เขาต้องกินอาหารสามวันครั้ง คือ สามวันจึงค่อย กินเสียมือหนึ่ง เจ้าเข้าใจไหมละ”

“เข้าใจ พระเจ้าข้า” กระบือตอบ

“งั้นก็ลงไปบอกเขาเสียวันนี้แหละ”

เมื่อกระบือได้รับเทว โองการแล้ว ก็ลงมายังโลกมนุษย์ ในระหว่างทาง ก่อนที่จะได้พบกับ มนุษย์นั้น กระบือต้องผ่านเข้าไปในคางกล้วย ที่นั่นร่วมเย็นสบายดี

กระป๋องเดินทางผ่านแสงแดดอันแรงกล้า มาเป็นเวลานาน เมื่อมาพบสถานที่อันร่มรื่นเช่นนั้นก็เอนกายนอนพักผ่อนอยู่ได้สักงอแง

ในที่สุด กระป๋องก็หลับไปสักหนึ่ง เมื่อตื่นขึ้นมา ก็ออกเดินทางต่อไป จนพบกับมนุษย์

"ข้ารับท้าวโองการ มาจากพระเจ้าเป็นเจ้าบนสวรรค์" กระป๋องบอกมนุษย์ "พระเจ้าเมตตาปราณีต่อท่านมาก"

"พระเจ้าเป็นเจ้ามีรับสั่งว่าอย่างไร"

"พระองค์เป็นห่วงเรื่องการเงินของท่าน จึงให้ข้าลงมาบอก"

"นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าที่เดียว พระองค์มีรับสั่งว่าอย่างไร"

"รับสั่งว่า ให้ท่านกินอาหารวันละสามเวลา จะได้มีความสุข"

"มีรับสั่งเรื่องกินอย่างเดียวกับท่านนั้นนะหรือ" มนุษย์ย้อนถาม

"ใช่ เพราะทรงเห็นว่าเรื่องกินเป็นเรื่องใหญ่ เกรงว่าท่านจะลำบาก อย่างเดิมกินวันละสามเวลา ขูระของข้าก็มีเท่านั้นแหละข้ากลับก่อนล่ะ"

"เรารู้จัก ขอบใจที่มากบอก"

เมื่อกระป๋องตื่นขึ้น ไปบนสวรรค์ตามเดิมแล้ว พระเจ้าเป็นเจ้า ทอดพระเนตรเห็น จึงตรัสถาม

"ฮือ กลับมาแล้ววี เป็นอย่างไรบ้าง เจ้าไปพบกับมนุษย์หรือเปล่า"

"พบพระเจ้าข้า"

"แล้วเจ้าบอกเขาว่าอย่างไร"

"ข้าพระพุทธเจ้าก็บอกกับเขาลมรับสั่ง ว่าพระองค์ต้องการให้เขากินข้าววันละสามมื้อ"

"อะไรกันหว่า ข้าบอกไปอย่างนั้นเมื่อไร เจ้าควายใจ ข้าบอกมาให้มนุษย์กินข้าวสามวัน หนึ่งแล้วทำไมแกลไปบอกเขาว่า ข้าสั่งให้กินข้าววันละสามเวลา"

"ก็ ก็ ข้าพระพุทธเจ้าทำได้แค่สาม สาม เห็นว่ากินวันละสามมื้อมันน่าจะดี ก็เลยออกไปอย่างนั้น ขอพระวราชทานอภัยโทษ" กระป๋องพูดด้วยความตกใจ

"เจ้ารู้ไหมว่า การพูดโดยไม่คิดหรือพูดนอกคำสั่งของข้ามันมีผลเสียหลายอย่างไว้บ้าง"

"ไม่ทราบเกล้าพระเจ้าข้า"

"นี่แหละ ความโง่งของเจ้านี่แหละ ที่ต่อไปมนุษย์เขาจะเอาไปว่าเปรียบกันเล่น ว่าโง่งเหมือนควาย ข้าจะบอกให้ การที่เจ้าไปบอกมนุษย์ ให้กินข้าววันละสามเวลานั้น เจ้าได้บอกความลำบากให้เขาแล้ว เขาจะต้องหาให้พอกินเพิ่มขึ้นอีก เขาจะต้องเหนื่อยมากขึ้นอีก

ถ้าเขากินสามวันครั้งหนึ่ง เขาก็ไม่เหนื่อยมาก นี่ต้องกินทุกวัน และวันละตั้งสามเวลา มันก็ยิ่งเหนื่อยขึ้น เจ้าจะต้องรับผิดชอบการกระทำของเจ้า"

"ข้าพระพุทธเจ้าไม่ได้ตั้งใจ จะให้เขาลำบากเลยจริงๆ" กระป๋องพูดเสียงอ่อยๆ

"แต่เมื่อเจ้าทำให้เขาลำบากขึ้นมาเช่นนี้แล้ว เจ้าก็ต้องช่วยเขา ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เจ้าต้อง

ลงไปอยู่กับมนุษย์ ไปช่วยเหลือเขาไดนา ให้พวกมนุษย์เข้าใจ.....ไปได้"

"โอ้ กรรมของเรานี้! ระเบิดตรงอย่างหมดชาติ"

ระเบิดได้ลงมายังโลกมนุษย์ ด้วยท่าทางหงอยเหงา เศร้าโศก มันไม่มีโอกาสที่จะได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์อีกแล้ว

มันเดินเชื่อง ๆ ไปคนทางที่เขย่งผ่าน และเมื่อมาถึงคั่นกด้วยที่เคยมานอนหลับเมื่อคราวก่อน มันก็ระลึกถึงเหตุที่ทำให้มันต้องลงมาอยู่กับมนุษย์

ทันใดนั้น มันก็เกิดอารมณ์ร้ายขึ้นมาทันที

"เพราะข้านอนหลับ ที่ได้คั่นกด้วยคั่นนี้ทีเดียว จึงทำให้ข้าลืมคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเสีย ทำให้ข้าไปบอกมนุษย์ให้กินข้าววันละสามมื้อ แทนที่จะบอกว่ากินสามวันครึ่งหนึ่ง เจ้าคั่นกด้วยววยร้ายนี้ทีเดียว ที่ทำให้ข้าต้องลำบาก ต้องกลายมาเป็นสัตว์รับใช้ของมนุษย์ นี่ข้าจะต้องทำงานหนักไปอีกนานเท่าไรก็ไม่รู้ มันน่าเจ็บใจนัก เจ้าคั่นกด้วยววยร้าย เจ้าจะต้องพิณาศ เจ้าจะอยู่ร่วมแผ่นดินกับข้าไม่ได้ เจ้าจะต้องแหกทะเลือคออย่างนี้ ๆ ข้าจะจงล้างของผลาญเจ้าตลอดไป ไม่ว่าจะทำอะไรไปเกิดขึ้นที่ไหน"

เจ้าระเบิดร้ายวิ่งตรงไปที่คั่นกด้วย มันชนและขวิดด้วยเขี้ยวอย่างบ้าตึกเคียด จนคั่นกด้วยล้มระเนระนาด

เมื่อมันทำลายคั่นกด้วย จนราบไปหมดแล้ว มันจึงได้เดินทางไปปรับใช้มนุษย์ตามคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่อไป

ใบงาน

ชื่อเรื่อง.....

ชื่อผู้แต่ง..... จากหนังสือ.....

เนื้อเรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดที่ได้รับ.....